

sik- og museumsaktiviteter, men også med hensyn til at udvikle det dynamiske og kreative regionale kulturmiljø, hvilket bl.a. Venstres ordfører jo gerne ser, og som kan spille sammen med uddannelse, erhverv og turismeaktiviteter ude i regionerne.

Det er jo lige præcis regionerne, der har de her muligheder, men det har regeringen altså ikke ønsket, og derved får vi en utrolig udmålt struktur for kulturen, som kunne have været bedre med hensyn til at give regionerne større opgaver.

Det ville også være naturligt, at regionerne havde opgaver i forbindelse med kulturarven og herunder altså bevarelse af fortidsminder og vedrørende dispensationer af samme, ligesom det ville være naturligt, at regionerne havde ansvaret for konserveringsværksteder.

Men vi står altså her over for en fuldstændig stivnakket holdning hos regeringen, nemlig at nok skal vi have nogle regioner, men de skal altså ikke lave noget, selv om det kunne være nok så fornuftigt. Her råder fornuften ikke, det gør den kun hos et andet flertal i Folketinget, som vi jo så ser frem til kommer.

Kl. 13.50

Ud over en præcisering af armslængdeprincippet vil jeg gerne nævne de øvrige indrømmelser, som vi har fået i det samlede lovkompleks for kulturen i kommunalreformen. Det drejer sig om imødekomme af mange af Socialdemokraternes forslag om forbedringer af teaterstrukturen. Det gælder professionalisering af bestyrelsesarbejdet, det gælder en særlig billetformidlingsindsats, der sikrer bedre overblik over teaterudbud og rabatter til befolkningen generelt, det gælder ophævelse af regeringens ønske om at lægge loft over støtten til egnsteatrene, det gælder sikringen af musikskolernes statslige refusionsordning, det gælder sikring af de statslige bevillinger til skolekoncerterne og endelig, at ankeforholdene vedrørende lokale dispensationssager vedrørende bl.a. jord- og stendiger er blevet bevaret.

Dermed har lovforslagene en sådan karakter, at vi altså gerne lægger stemmer til, ikke under store jubelscener, men fordi vi mener, at det er lykkedes at holde bastionerne på en række felter. Vi vil selvfølgelig forbeholde os retten til at vende tilbage med egne forslag til forbedringer i kommende folketingssamlinger.

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører, og derefter er det hr. Ole Sohn.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Strukturreformen får stor betydning for udviklingen af dansk kulturliv uden for de største byer. Med amternes nedlæggelse fjernes en væsentlig kulturdynamo i regionerne uden for København, Odense og Århus.

Mange amter har fungeret som inspirator og igangsætter for større kulturelle begivenheder, som har involveret alle egne af landet, også egne, som ved egen kraft ville have vanskeligt ved at kaste glans over og udvikle deres eget kulturliv.

Jeg kan nævne Lys over Lolland som et eksempel på en kulturel begivenhed, der har involveret næsten alle sogne på Lolland. Initiativet er udgået fra Storstrøms Amt, men i tæt samarbejde med de enkelte kulturinstitutioner og de relevante kommuner. Eller jeg kan nævne Nordjyllands Amts idé med hvert år at kåre en kulturborg og understøtte den valgte by i at sætte et væld af kulturelle aktiviteter i gang, ofte i samarbejde med de øvrige nordiske lande. Det har betydet et kolossalt løft for den enkelte by og egns kulturelle liv.

I forhandlingerne om kommunalreformen har Det Radikale Venstre kæmpet for at sikre en regional forankring af kulturområdet. Vi finder det oplagt, at de største museer og teatre bliver forankret i en region. Institutionerne kunne fungere som regionale fyrtårne, der kunne understøtte og inspirere den økonomiske og erhvervs-mæssige udvikling i hele landet.

En af de store danske udfordringer er at sikre, at Danmark ikke skævvrides, at den økonomiske vækst ikke reserveres til de større bycentre. En væsentlig løftestang for at undgå en sådan udvikling kunne og burde være et stærkt fokus på at sikre et varieret kulturliv overalt i Danmark for kunstens skyld, for borgernes skyld, for turisternes skyld og for vækstens skyld.

Erhvervslivet har brug for inspirationen fra kulturlivet. Det gælder i København, og det gælder i Kvissel. I fremtiden skal vi leve af kreativitet. Derfor skal der være kreative miljøer i alle egne af landet. Dansk Folkeparti og dermed regeringen har ikke ønsket at benytte sig af den oplagte mulighed, som strukturreformen rummede på kulturområdet, for at give kunsten, kulturen, ja, livet i Danmark et løft.